

РЕШЕНИЕ

№ 33638

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4928** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.8 от ЗЗЛД.

Образувано по жалба на Агенция по вписванията срещу Решение № ППН-02-126/2024г от 27.03.2025г на Комисията за защита на личните данни с което:

По т.1 се обявява жалба от 27.02.2024г. подадена от Р. Н.Б. срещу Агенцията по вписвания /АВ/ за основателна.

По т.2 на осн. чл.58 пар.2 б. „ж“ от Регламент 2016/679 разпорежда на АВ изтриване на личните данни /подпис и ЕГН/ на Р. Б. от съдържащите ги документи и да изиска от „Google“ изтриване на настоящите връзки към сайта на Агенцията за извършено нарушение на чл. 5 § 1 б „б“ от Регламент 2016/679.

Твърди противоречие с материално правните разпоредби. Сочи, че личните данни на Р. Б. се визуализирали при проверка в търсачката „Google“, а не при извършване справка в ЕПЗЕУ-ТРРЮЛНЦ, поради което и „Google“ следвало да бъде задължен да премахне връзките към уеб страницата. КЗЛД се била произнесла по недопустима жалба подадена извън срока по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД. Твърди, че годишния финансов отчет /ГФО/ по партидата на „БГМ8“ ЕООД е обявен съгласно изискванията на чл. 25 от ЗСчетоводството като съдържа трите имена и подпис на ръководителя на предприятието Р. Б.. Посочената информация била изискуема по закон, поради което и изискванията на чл. 2 ал.2 от ЗТРЮЛНЦ били спазени. Обосновава доводи също, че Решението за намаляване на капитала на „БГМ8“ ЕООД, съдържащо лични данни /имена, ЕГН и подпис на Р. Б./ е обявено в ТР в съответствие с чл. 150 от ТЗ и чл. 21 ал.4 от Наредба № 1 от 14.02.2007г за водене, съхранение и достъп до търговския регистър.Разкриването на личните

данни на Р. Б. е обусловено от нормите на ТЗ, посочената Наредба и е в защита на обществения интерес и интереса на кредиторите. Моли да се отмени решението.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна Р. Н. Б. не взема становище по оспорването.

СГП не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С.- ГРАД, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба от 27.02.2024г , уточнена на 18.04.2024г от Р. Б. с твърдения за наличие на извършено от страна на жалбоподателя по настоящото дело нарушение на ЗЗЛД изразяващо се в публикувани в ТР нейно ЕГН и други лични данни по партидата на „БГМ8“ ЕООД , които били свободно достъпни без допълнителна идентификация с електронен подпис.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомена Агенцията по вписвания, поддържаща сайта на ТРЮЛНЦ която е представила писмено становище.

Въз основа на проведеното административно производство КЗЛД се е произнесла с решение, обективизирано в протокол № 50 от заседание, проведено на 28.11.2024 г. на което е разгледала жалбата по същество.

Жалбата на Агенция по вписвания е подадена в срока по чл. 38 ал.8 от ЗЗЛД от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. При постановяване на решението са спазени Правилата за кворума и мнозинството изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА. Решението е прието с единодушие /л. 86 и сл/. Налице е съответствие между лицата, които са присъствали на проведеното на 28.11.2024г заседание, и тези, които са се подписали под крайния за производството акт.

Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт.

Противно на доводите на жалбоподателя съдът счита, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са самостоятелно основание за отмяна. Не е налице твърдяната недопустимост на жалбата на Р. Б. като депозирана извън преклузивния срок по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД. Според чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. При липса на данни кога точно Р. Б. е узнала, че личните ѝ данни се разпространяват от АВ, съдът приема, че узнаването е станало през м. февруари 2024г когато сезирала КЗЛД. Следователно, преклузивният 6-месечен срок не е бил изтекъл към момента на подаването на жалбата до КЗЛД на 27.02.2024 година. Не е бил изтекъл и 2-годишният преклузивен срок който тече от момента на извършване на нарушението. Това е така, тъй като следва да се има предвид характера на твърдяното нарушение, а именно обработване на личните

данни на Р. Б. чрез тяхното разпространение без нейното съгласие в ТР и до неопределен кръг трети лица, което разпространение продължава и към датата на издаване на решението на КЗЛД. Обработването не е еднократен акт и не е прекратено в определен момент. Разпространението продължава и понастоящем, поради което е спазен срока по чл. 38 ал.1 ЗЗЛД. Въз основа на фактическите установявания КЗЛД правилно и в съответствие с чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД е приела, че е сезирана с допустима жалба и е отхвърлила като неоснователни аргументите, че е сезирана след изтичане на две години от извършване на нарушението, доколкото същото не е било преустановено както към момента на подаване на жалбата до органа, така и към момента на постановяване на оспореното решение.

На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и е осигурена възможност да изразят становище.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, По смисъла на този закон "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 4, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;
- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Както се посочи, разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия.

Безспорно в конкретният казус не са налице основанията по чл. 6, § 1, б. "а", „б“, „г“, „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Спорът се свежда до това дали АВ като администратор на лични данни е допуснал нарушение при обработването на личните данни на Р. Б., като ги разпространява чрез публикуването им в сайта на ТРРЮЛНЦ, които са свободно достъпни, тоест дали правомерно са обработени чрез публикуването/обявяването им по партидата на дружеството БГМ8 ЕООД до неограничен кръг от хора.

Агенция по вписванията в качеството ѝ на администратор на лични данни по см. на чл.4, §7 от Регламента има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 6 предпоставки. Осъществяването от АВ разпространение на лични данни, попада в хипотезата на обработване на лични данни съгласно легалната му дефиниция в чл. 4, т 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679, тоест, жалбоподателят е администратор на лични данни по смисъла на цитираната правна уредба. Публикуването на лични данни в интернет сайт, съгласно чл. 4, т. 2 Регламент (ЕС) 2016/679, е обработване, тъй като е операция с лични данни, като регламентът включва в това определение и автоматичните операции.

Преди всичко според съда неоснователни са доводите, че жалбата на Р. Б. следва да е насочена срещу „Google“, и именно последният следвало да бъде задължен да премахне връзките към уеб страницата на ТР, тъй като личните данни на Р. Б. се визуализирали при проверка в търсачката „Google“, а не при извършване справка в ЕПЗЕУ- ТРРЮЛНЦ. Това е така, тъй като при търсене в „Google“ се препраща към сайта на Търговския регистър, поддържан от АВ в който чрез изтегляне на документи по партидата на „БГМ8“ЕООД със свободен достъп се визуализират лични данни на Р. Б.. Личните данни на Р. Б. са видими свободно без допълнителна идентификация на сайта на ТРРЮЛНЦ по партидата на цитираното дружество посредством изтегляне документи, а именно в ГФО и в Решението за намаляване на капитала взето на ОС на 18.08.2015г. Тоест, до личните данни съдържащи се в посочените документи се достъпва свободно както чрез търсачката Гугъл, която препраща към сайта на ТР, така и директно на сайта на ТР. Ето защо, и предвид, че АВ поддържа сайта на ТР, който е общодостъпен, следва да се

прецени дали същата обработка личните данни на Р. Б. правомерно на някой от посочените по-горе основания.

При проверка в сайта на ТРРЮЛНЦ по партидата на „БГМ8“ ЕООД, /която КЗЛД е извършила, така и извършена от съда служебно/ се установява, че Р. Н. Б. е посочена с трите си имена и подпис в публикуваните ГФО за 2014г, 2016г и 2020г, а в публикуваното Решение за намаляване на капитала взето на ОС на 18.08.2015г са посочени трите ѝ имена, ЕГН и подпис.

По въпроса дали личните данни на Р.Н.Б., а именно трите ѝ имена и подпис в публикуваните ГФО за 2014г, 2016г и 2020г са обработени правомерно, тоест при наличие на някое от условията на чл. 6 § 1 б. „в“ или б „д“ от Регламента ЕС 2016/ 679:

Според чл. 2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

Несъмнено и по арг. от чл. 38 ал.1 т.1 от ЗСч, ГФО на „БГМ8“ ЕООД следва да се публикува чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър. Реквизитите на ГФО са посочени в чл. 25 от Закона за счетоводството, и конкретно относимите в случая са чл. 25 ал.2 т.1 от ЗСч - финансовите отчети се подписват от ръководителя на предприятието /в случая Р. Б./ и чл. 25 ал.3 от ЗСч- във финансовите отчети се посочват имената на лицата по ал. 2. Тоест, трите имена и подписа на Р. Б. са законоустановен реквизит на ГФО. Според чл. 22 ал.3 от ЗТРРЮЛНЦ обявяването се извършва чрез пренасяне на съдържанието на представения акт в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел във формат, подлежащ на автоматизирана обработка. Следователно трите имена и подписа на Р. Б. следва да са посочени в ГФО, който се обявява /публикува/ в ТР. Налице е изключението на чл. 2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ посочено по-горе, а именно трите имена и подписа в ГФО следва да бъдат обявени в ТР. Същите са изискуеми по цитираните разпоредби на ЗСчетоводството, тоест тази информация със Закона за счетоводството се изисква да бъде обявена. Според чл. 25 ал.2 т.1 от ЗСчетоводството и чл. 25 ал.3 от ЗСчетоводството вр с чл. 2 ал.2 in fine от ЗТРРЮЛНЦ, ГФО на БГМ8 ЕООД, следва да съдържа трите имена и подпис на ръководителя на предприятието Р. Б.. Т.е. по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на ГФО са имената и подпис на Р. Б..

Това не се отрича и в оспореното решение на КЗЛД /л. 11 от него първи абзац/. Неясно обаче, поради какви причини административният орган в следващите абзаци, в т ч и позовавайки се на чл. 13 ал.6 in fine ЗТРРЮЛНЦ приема обратното, а именно че личните данни /трите имена и подпис в ГФО/ следва да бъдат заличени. Вътрешното противоречие в мотивите на КЗЛД е довело и до неправилен правен извод, относно преценката за наличие на визираното допустимо основание за законосъобразност на обработването на лични данни /чл. 6, § 1, б. "в" от Регламент /ЕС/ 2016/679/. Изводите са формирани едностранчиво и при необосновано отричане на факти от обективната действителност. В случая приложимо е основанието за законосъобразност на

обработването, посочено в чл. 6, § 1, б. "в" от Регламента – "обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора". По изложените по-горе аргументи, трите имена и подпис в ГФО са част от подлежащите на вписване обстоятелства в съответствие с изискването на ЗСчетоводството. Обработването на лични данни от АВ в качеството му на „администратор на лични данни” чрез публикуването /обявяването/ им в ТР /посредством ГФО/, е било извършено на основание чл. 6, § 1, б. "в" от Регламента – "обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора". При това положение, съдът прави извод, че са неправилни изводите на административния орган, че АВ няма законово задължение да публикува ГФО със съдържащите се в него три имена и подпис на ръководителя на предприятието. Действията на АВ чрез публикуване на ГФО за посочените години със съдържащите се в тях три имена и подпис на Р. Б. не могат да се квалифицират като нарушение на защитени права на заинтересованата страна по смисъла на ЗЗЛД. Правомерно събраните лични данни са и правомерно обявени в ТР. В тази част жалбата на АВ е основателна и в тази част оспореното решение на КЗЛД следва да се отмени.

По въпроса дали личните данни на Р.Н.Б., а именно *трите ѝ имена, ЕГН и подпис* в публикуваното *Решение за намаляване на капитала взето на ОС на 18.08.2015г* са обработени правомерно, тоест при наличие на някое от условията на чл. 6 § 1 б. „в“ или б. „д“ от Регламента ЕС 2016/ 679:

И тук важи казаното по-горе, че според чл. 2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

Според чл. 150 ал.1 изр първо от ТЗ Решението за намаляване на капитала се представя в търговския регистър и се обявява. Капиталът може да бъде намален до установения в закон минимум с решение за изменение на дружествения договор при спазване изискванията на чл. 150 и 151. В решението се посочват целта на намаляването, размерът му и начинът, по който ще се извърши./чл. 149 ал.1 и ал.2 ТЗ/ Съгласно чл. 115 т 3 от ТЗ (доп. - ДВ, бр. 38 от 2006 г., в сила от 01.07.2007 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 80 от 2006 г.) дружествения договор съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружниците;

Тъй като в случая съдружникът /едноличният собственик на капитала / е физическо лице, следва да бъде индивидуализиран само с име. Т.е., по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на Решението за намаляване на капитала е *името* на съдружника /Р. Б./ . Няма законово основание за публикуване *ЕГН и подпис* на Р. Б., няма законова обосновка тези данни да бъдат видими, дори и при специалния регистриран достъп до ТР. АВ по силата на чл. 2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ има задължение да заличи данните /в случая ЕГН и подпис на

Р. Б. в Решението за намаляване на капитала./ Това задължение не е поставено в зависимост от регламентираното в разпоредбите на чл. 13, ал. 6 и ал. 9 от с.з. Това е така, тъй като би означавало, че правото на субекта на данни (физическото лице Р. Б.) да не бъдат публикувани личните й данни е поставено в зависимост от действието на друг субект /“БГМ8“ ЕООД/, осъществимо в рамките на производството по подаването на препис от Решението за намаляване на капитала по реда на ЗТРРЮЛНЦ в който личните данни, които не се изискват по закон, са заличени. В повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед на това и предвид обстоятелството, че подлежащия на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, съдът намира, че представянето на Решението за намаляване на капитала за обявяване, без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени, каквото съдържание е въведено с цитираното определение на чл. 4, т. 11 от Регламента. Същевременно задължение на администратора на лични данни е да спазва забраната по чл.2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ. При подобна ситуация би се оказало, че задълженията на администратора на лични данни, се изместват в тежест на самите субекти на данните, чиито права, освен всичко останало, се явяват подчинени на ред, поначало неприложим спрямо физически лица, които не са търговци. В този смисъл О № 8572 ОТ 01.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 5343/2020 Г., V ОТД. Следователно при обявяването на лични данни на физически лица, съдружници в ООД следва да се спазват както правилата на регистърното производство /чл. 2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ/, така и нормите защитаващи личните данни /Регламент 2016 / 679/. /Р № 8239 от 7.07.2021г по адм д 3068/ 2021г на ВАС/. Публикуването на лични данни в интернет сайта на ТР, поддържан от АВ съгласно чл. 4 т.2 от Регламента е обработване, като регламентът включва в това определение и автоматичните операции. АВ има задължение да *заличи* личните данни - *ЕГН и подпис* на Р. Б. при обявяване Решението за намаляване на капитала. В конкретният случай според съда и на база събраните и ангажирани доказателства обработването на данните /ЕГН и подпис на Р. Б./ в публикуваното Решение за намаляване на капитала/ не е на нито едно законно основание по чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, вкл и на тези по б. „в“ и б „д“.

В конкретният случай, обработването на личните данни /ЕГН и подпис на Р. Б./, чрез публикуването им в електронния сайт на ТР, е извършено в нарушение на принципа, закрепен в чл. 5, § 1, б. "б" от Регламента „личните данни са събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели“ , и се явява незаконосъобразно. Непредставянето на препис от Решението за намаляване на капитала със заличени лични данни /арг от чл. 13 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ/не освобождава администратора на лични данни от задълженията му да спазва посочения принцип, като извърши заличаването им. Публикуваните ЕГН и подпис на съдружника Р. Б. в Решението за намаляване на капитала е достатъчно, за да се приеме наличие на състав на неправомерно обработване на лични данни в хипотезата на обработване в нарушение

на принципа на чл. 5, § 1, б. "б" от Регламента „личните данни са събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели“. Обработването на данните /ЕГН и подпис/ от АВ не е допустимо, съгласно чл. 6, § 1, б. "в" от Регламент (ЕС) 2016/679, допустимо е само както се посочи по-горе публикуване трети имена на Р. Б. в Решението за намаляване на капитала.

Жалбата на АВ срещу процесното решение в частта с която е разпоредено да изтрие личните данни /ЕГН и подпис/ на Р.Б. от Решението за намаляване на капитала е неоснователна и следва да се отхвърли.

КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. "и", имат характер на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретният случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. "ж" от Регламент /ЕС/ 2016/679 като е разпоредено изтриване ЕГН и подпис на Р.Б. съдържащи се в Решението за намаляване на капитала, публикувано в ТР. Предвид изложените в оспореното решение съображения, съдът намира, че изборът на мярка от КЗЛД се явява подходящ и съответен, имащ предупредителен ефект спрямо конкретиката на случая.

С оглед изложеното, процесното решение на КЗЛД в частта с която за нарушение на чл. 5 § 1 б. „б“ от Регламент 2016/679 на осн чл. 58 § 2 б „ж“ е разпоредено на Агенцията по вписвания да изтрие в публикуваните за 2014г, 2016г и 2020г годишни финансови отчети /ГФО/ съдържащите се в тях три имена и подпис на Р. Н. Б. следва да се отмени. Обоснова се, че тези данни са правомерно събрани и правомерно обявени в ТР. В останалата част жалбата на АВ следва да се отхвърли като неоснователна, тъй като няма законово основание за публикуване ЕГН и подпис на Р. Б. в Решението за намаляване на капитала.

Относно разноските: КЗЛД претендира юриск възнаграждение. В случая, решението е в полза и на двете страни по спора, доколкото жалбата е уважена частично, респ. решението е отменено частично, което определя благоприятен изход и за двете страни.

Следователно и по арг. от чл. 143 ал.1 и чл. 143, ал. 3 АПК основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа, съдът намира, че на КЗЛД се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определен съобразно предпоставките по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Водим от гореизложеното , съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-02-126/ 2024г от 27.03.2025г на Комисията за защита на личните данни *в частта* с която за нарушение на чл. 5 § 1 б. „б“ от Регламент 2016/679 на осн чл. 58 § 2 б „ж“ е разпоредено на Агенцията по вписвания да изтрие в публикуваните за 2014г, 2016г и 2020г годишни финансови отчети /ГФО/ съдържащите се в тях три имена и подпис на Р. Н. Б..

ОТХВЪРЛЯ жалба на Агенция по вписвания срещу Решение № ППН-02-126/ 2024г от 27.03.2025г на Комисията за защита на личните данни в останалата ѝ част с която е разпоредено да изтрие ЕГН и подпис на Р. Б. в Решението за намаляване на капитала от 18.08.2015, публикувано в ТР.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

съдия: